

Đorđe Balašević - Noc kad je Tisa nadoslaa

D# Cm D Gm x2

Gm Cm

Spalio je juli seno, a Tisa nezapamćeno opala

F Bb D

I otkrila sprud kraj šlepa ko stvoren za njena lepa stopala

Gm Cm

Stari joj je bio lađar, polu Rumun, polu Mađar, besni ker

D# D Gm D

Prema meni nikad zao, nekako je znao da mu volim kćer

Bodom sitnim kao prezla moje ime je izvezla stidljivo,
Plavim koncem na gaćice i pod karner spavaćice jedva vidljivo
Skrila čamac mlada trska koju možeš sa dva prsta poviti

D# D Gm G

Molila se Bogu suše da što duže ne da im otploviti

Cm D7 Gm D#

Tu noć je Tisa nadošla, a na njoj nošnja raskošna

F Bb D

Samo sandalice, prstenčić i u kosi venčić od ivanjskog cveća

Cm D7 Gm D#

Pa ipak, nije nesreća što me se ona ne seća

Cm D7 Gm

Ma kakvi, nesreća je što se ja nje sećam

Nastavila voda rasti, nije htela naglas kasti, a znala je
Drugog jutra sve po starom, al nikad da slađe garov zalaje
Zaklela me da je čekam, da će me se cela veka sećati
Na promjadi žar malakše, ima l išta lakše neg obećati

Noć kad je Tisa nadošla, a na njoj nošnja raskošna
Samo sandalice, prstenčić i u kosi venčić od ivanjskog cveća
Nije nesreća što me se ona ne seća
Ma kakvi, nesreća je što se ja nje sećam